

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวันแต่ละวัน คนเราย่อมจะก่อให้เกิดปะทะกับบุคคลอื่น การพบปะนี้ บางครั้งก็อาจจะกินระยะเวลานาน และบางครั้งก็กินเวลาสั้น ๆ เพียงช่วง ๆ เท่านั้น เช่น การทักทายกัน อย่างไรก็ตามการพบปะระหว่างบุคคลจะมีผลต่อบุคคลแต่ละบุคคลอย่างมาก เช่น ก่อให้เกิดความชอบ หรือไม่ก่อให้เกิดความชอบ (ความเกลียดชัง) เป็นต้น

มีองค์ประกอบหลายอย่างที่เป็นตัวกำหนดความชอบ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่ ฟรีดแมน การ์ลสมิท และเซียส์ (Freedman, Carlsmith and Sears, 1970) เสนอไว้มี 3 องค์ประกอบ คือ ความใกล้กัน (proximity) การให้รางวัล (rewardingness) และความคล้ายคลึง (similarity) องค์ประกอบทั้งสามนี้เป็นองค์ประกอบใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ ที่อธิบายว่าทำไมคนเราจึงชอบกัน แต่ไม่ได้หมายความว่า คนที่จะชอบกัน ได้จะคงอยู่ใกล้กัน ให้รางวัลกัน และคล้ายคลึงกันเท่านั้น แต่คนที่อยู่ใกล้กัน ให้รางวัลกัน และคล้ายคลึงกัน มีโอกาสและแนวโน้มที่จะชอบกันมากกว่า¹

¹J.L. Freedman, J.M. Carlsmith and D.O. Sears, Social Psychology, 2d ed. (New Jersey: Prentice Hall, 1970), pp. 62-77.

นอกจากองค์ประกอบทั้งสามนี้แล้ว ยังมีองค์ประกอบอีกอันหนึ่งที่สัมพันธ์กับความชอบ คือ "การเปิดเผยตนเอง" การเปิดเผยตนเองแปลมาจากคำว่า "Self-Disclosure" ซึ่งเป็นคำที่เจอร์การ์ด (Jourard, 1974) ใช้ หมายถึงการกระทำที่กันหนึ่ง สื่อสารประสบการณ์ของเขาแก่บุคคลอื่นผ่านทางคำพูดและการกระทำ¹ การวิจัยของวอร์ตและคณะ (Worthy et. al., 1969) พบว่า บุคคลจะชอบคนที่เปิดเผยในระดับสูงมากที่สุด² และการวิจัยของคอซบี (Cozby, 1972) พบว่า ความชอบและการเปิดเผยตนเองสัมพันธ์กันเป็นเส้นโค้ง (curvilinear) บุคคลที่เปิดเผยระดับกลางจะเป็นที่นิยม (popular) มากที่สุด³

การเปิดเผยตนเองเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความใกล้ชิด สตีเวน-ลอง (Steven-Long, 1979) กล่าวว่า "การเปิดเผยตนเองเป็นจุดวิกฤตของการพัฒนาความใกล้ชิด"⁴ ชไนเคอร์ (Schneider, 1976) กล่าวว่า "ส่วนที่เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์คือ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร ส่วนตัวซึ่งกันและกัน ก่อนที่จะชักชวนให้เข้าสู่ หรือกำหนดความสัมพันธ์ต่อไป บุคคลแต่ละคนจะทวงไขข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลอีกคนหนึ่ง"⁵ เมื่อบุคคลรวมกันอยู่ในสังคม ขอมมีการปะทะสัมพันธ์กันและสร้างความสัมพันธ์ที่เข้ม

¹S.M. Jourard, Healthy Personality : An Approach from the Viewpoint of Humanistic Psychology (New York: Macmillan Publishing, 1974), p. 163.

²P. Cozby, "Self-Disclosure : A Literature Review," Psychological Bulletin 79 (February 1973) : p. 83.

³Ibid.

⁴J. Steven-Long, Adult Life : Developmental Process (California : Mayfield Publishing Company, 1979), p.203.

⁵D.J. Schneider, Social Psychology (Phillippines: Addison-Wesley Publishing Company, 1976), p.482.

การสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่เกิดจากการปะทะสัมพันธ์กันที่พัฒนาขึ้นโดยต่างฝ่ายต่างชอบพอกัน และทรมานถึงประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ฮุสตัน (Huston, 1974) มีความคิดเห็นว่า ความชอบระหว่างคนสองคนเป็นผลเนื่องมาจาก การเปิดเผยตนเอง¹

เลวิงเจอร์ และสโนค (Levinger and Snoek, 1973) ได้อธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์อันใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบุคคลสองคนว่า ในขั้นแรก ฝ่ายหนึ่งจะสังเกตเห็นว่ามีบุคคลอีกคนหนึ่งอยู่ และคิดฝันบางอย่างเกี่ยวกับบุคคลนั้น ขั้นที่สอง มีการปะทะสัมพันธ์กันที่เป็นการติดต่อกันอย่างผิวเผิน และเป็นไปตามเกณฑ์ปกติของสังคม ยังไม่มีการเปิดเผยตนเอง ขั้นที่สาม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เริ่มมีการเปิดเผยตนเอง มีการพัฒนาความรู้สึกลับกันขึ้น มีเกณฑ์ส่วนตัว ซึ่งใช้กันในความสัมพันธ์²

การพัฒนาความสัมพันธ์จากคนแปลกหน้ากลายเป็นภรรยา จัก ภรรยาจักกลายเป็นเพื่อน พัฒนาได้โดยการเปิดเผยตนเองซึ่งเพิ่มปริมาณขึ้น การเปิดเผยมากขึ้นในเรื่องที่เคยปิดบัง การเปิดเผยตนเองนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสร้างความไว้วางใจ

ในการปะทะสัมพันธ์กันบุคคลย่อมมีการสื่อสาร การสนทนาเป็นวิธีการสื่อสารวิธีหนึ่งที่สำคัญ โจนส์ และเจอร์ราด (Jones and Gerard, 1967) แสดงความคิดเห็นว่า "การสนทนาเป็นไคหลายสิ่ง สิ่งหนึ่งก็คือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เป็นตัวเราให้เกิดเสียงหัวเราะ ความโกรธ หรือความชอบพอ เป็นสิ่งที่เราใช้ทดสอบความคิดของเราและเรียนรู้

¹T.L. Huston, Foundation of Interpersonal Attraction (New York : Academic Press, 1974), p. 106.

²G. Levinger and J.D. Snoek, Attraction in Relationship : A New Look at Interpersonal Attraction, Cited by, J. Steven-Long, Adult Life : Developmental Process (California : Mayfield Publishing Company, 1979), p. 203

เกี่ยวกับการติดต่อระหว่างเรากับบุคคลอื่น"¹ แม้ว่าการเปิดเผยตนเองจะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และสัมพันธ์กับความชอบ แต่การทำตัวให้เปิดเผยนั้น ก็ไม่แน่ว่าจะเป็นการสร้างความประทับใจที่ดี หรือทำให้ผู้อื่นชอบเสมอไป ความปกปิดแล้ว คนแปลกหน้าจะสนิทกันในเรื่องผิวเผิน หัวข้อที่จะพอลกัปรายกันจะเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ถ้าความสัมพันธ์พัฒนาขึ้นจึงมีการเปิดเผยมากขึ้น คนส่วนมากจะเลือกเปิดเผยเฉพาะบางแง่มุมเกี่ยวกับตนเอง เพราะไม่แน่ใจว่าการเปิดเผยตนเองจะนำผลดีมาสู่ตน เออร์วิง กอฟแมน (Erving Goffman, 1959) นักสังคมวิทยาที่มีความคิดเห็นว่า ในการปะทะสังสรรค์ในชีวิตประจำวัน บุคคลจะพยายามสร้างความประทับใจให้กับคนอื่น โดยการควบคุมการแสดงออก และสิ่งที่เปิดเผยเกี่ยวกับตนเอง² เพราะฉะนั้นบุคคลจึงมีเสรีภาพที่จะเปิดเผยตนเองตามที่เขาเห็นสมควร แต่การเปิดเผยตนเองยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ผลประโยชน์ที่จะได้หรือบุคคลที่จะเปิดเผยด้วย แอดเลอร์และทาวน์ (Adler and Towne, 1978) กล่าวว่า "การเปิดเผยตนเองเป็นการเสี่ยง โดยเฉพาะการเปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ การเปิดเผยตนเองไม่ได้เป็นแบบเปิดเผยหมด หรือไม่เปิดเผยเลย มีการแยกแยะว่าเมื่อใดควรเปิดเผย และเปิดเผยกับใคร แต่การไม่เปิดเผยตนเองเองก็เป็นสิ่งไม่พึงประสงค์เช่นกัน ถ้าบุคคลปฏิเสธการเปิดเผยตนเอง และปราศจากการให้ตนเองมีส่วนร่วมกับผู้ใดแล้ว เป็นการยากที่เขาจะได้รับการตอบสนองความกังวลพื้นฐานเกี่ยวกับความรู้สึกเป็น

¹E.E. Jones and H.B. Gerard, Foundation of Social Psychology (New York: John Wiley & Sons, 1967), p. 505.

²E. Goffman, "The Presentation of Self in Everyday Life," in Current Perspective in Social Psychology : Reading With Commentary, ed. E. P. Hollander and R.G. Hunt (New York: Oxford University Press, 1965), p. 315.

ใจของ และมีส่วนร่วมกับผู้อื่น"¹ เจอราร์ด (Jourard, 1964) พูดถึงการเปิดเผยตนเองในหนังสือ "The Transparent Self" ว่า "เมื่อท่านยอมให้คนอื่นรู้จักท่าน ท่านเปิดเผยตนเองไม่เฉพาะแต่กับคนที่รักท่านเท่านั้น แต่กับคนที่เกลียดท่านด้วย เมื่อเขา รู้จักท่าน เขาจะรู้ว่าใครที่ใจจะโจมตีท่านได้ โดยให้เกิดผลเสียหายได้มากที่สุด"²

กล่าวโดยสรุปแล้ว การเปิดเผยตนเองมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือ เราได้มีส่วนร่วมกับผู้อื่น และสามารถสร้างความสัมพันธ์อันใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อื่นได้ ส่วนข้อเสีย ก็คือการเสี่ยงต่อการที่บุคคลอื่นจะนำเรื่องราวของเราไปเปิดเผยหรือนำไปบิดเบือน

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับความชอบของผู้รับฟังต่อผู้เปิดเผยตนเอง เป็นที่สนใจและศึกษากันอย่างกว้างขวาง กล่าวกันว่า การเปิดเผยตนเองและความชอบมักไปด้วยกัน การศึกษาของวอร์ทีและคณะ (Worthy et. al., 1969) ทดลองกับผู้รับการทดลองเพศหญิงในกลุ่ม 4 คน ให้เวลา 10 นาที ในช่วงทำความรู้จักพูดคุยกัน หลังจากนั้นให้ผู้รับการทดลองบอกถึงความชอบของเขาต่อผู้รับการทดลองอื่น ๆ ในการทดลอง 10 ครั้ง แต่ละครั้งผู้รับการทดลองจะเลือกรายการข่าวสารที่จะเปิดเผยต่อกัน ผลการทดลอง พบว่า ความชอบนำไปสู่การเปิดเผยตนเองต่อบุคคลอื่น และการเปิดเผยตนเองจากบุคคลอื่น นำไปสู่ความชอบมากขึ้นเช่นกัน ผู้รับการทดลองเปิดเผยมากที่สุด กับคนที่เขาชอบมากที่สุด

¹R. Adler and N. Towne, Looking Out/ Looking In, 2d ed. (New York: Holt Rinehart & Winston, 1978), pp. 45-50.

²S.M. Jourard, The Transparent Self, cited by, R. Adler and N. Towne, Looking Out / Looking In, 2d ed. (New York: Holt Rinehart and Winston, 1978), p. 50.

และเปิดเผยน้อยที่สุดกับคนที่เขาชอบน้อยที่สุด และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ของคะแนนความชอบครั้งสุดท้าย กับคะแนนความชอบในสองแก้ว ซึ่งเป็นตัวแปรร่วมแสดงให้เห็นว่า ผู้รับการทดลองชอบคนที่เปิดเผยในระดับสูงมากที่สุด

คอซบี (Cozby, 1972) ทำการวิจัยกับนักศึกษาหญิง โดยใช้กระบวนการแสดงบทบาทสมมุติ (role-playing procedure) ผู้รับการทดลองจะได้รับฟังเรื่องราวจากบุคคลอื่น โดยที่เนื้อหานั้นจะมีค่าความใกล้ชิด (intimacy value) "ตกลงกันไป" เพราะว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบเป็นเส้นโค้ง (curvilinear) คนที่เปิดเผยมากเกินไป ทำให้เกิดความวิตกกังวลแก่ผู้ฟัง คนที่เปิดเผยระดับกลางเป็นที่นิยม (popular) มากที่สุด¹

ภาพที่ 1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบ

ส่วนการทดลองของ เออร์ลิค และเกรเวน (Ehrlich & Greven, 1971) ซึ่งผู้รับการทดลองเป็นเพศชายนั้น ไม่พบความสัมพันธ์ของการเปิดเผยตนเองกับความชอบเลย²

¹Cozby, "Self-Disclosure : A Literature Review,"

Psychological Bulletin, p. 83.

²L.S. Wrightsman, Social Psychology, 2d ed. (California : Wadsworth Publishing Company, 1977), p. 138.

ในการทดลองของเอเรลlick และเกรเวนนั้น เขาให้เวลาผู้รับการทดลอง ซึ่งเป็นเพศชาย สันทนาการกับผู้ร่วมคิด (หน้ามา) เพศชายเป็นเวลา 10 นาที ผู้ร่วมคิดจะเปิดเผยตนเองใน ระดับต่ำ หรือสูง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในการประเมินความชอบของผู้รับการทดลอง ต่อผู้ร่วมคิดเพศชายเลย ในการทดลองทั้งสอง¹

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความชอบ กับการเปิดเผยตนเอง ในต่างประเทศนั้น พบว่า บุคคลชอบคนที่เปิดเผยตนเองในระดับกลาง แต่ในเพศชายนั้น ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความ ชอบที่มีต่อการเปิดเผยตนเอง กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทยว่า ผู้รับฟังการเปิดเผยตนเอง ในระดับต่าง ๆ จะมีความชอบผู้เปิดเผยตนเองแตกต่างกันอย่างไร และมีความแตกต่างกับ หรือไม่ในกรณีของผู้รับฟัง และผู้เปิดเผยตนเองเป็นเพศเดียวกัน และต่างเพศกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าผู้รับฟังจะมีความชอบผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่าง ๆ แยก่างกันอย่างไร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความชอบที่มีต่อการเปิดเผยตนเองในกรณีที่
 - 2.1 ผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองเป็นเพศเดียวกัน
 - 2.2 ผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองต่างเพศกัน

¹Cozby, "Self-Disclosure : A Literature Review,"

คำจำกัดความในการวิจัย

ความชอบ หมายถึง กระบวนการที่ผู้รับการทดลองประเมินความรู้สึกที่มีต่อผู้ร่วมคิด (หน้ามา) ในแบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินคาถาม เทคนิคของลิเคอร์ท ที่สร้างขึ้นเอง และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนับจำแนกที่สร้างขึ้นเอง

การเปิดเผยตนเอง หมายถึง การที่ผู้ร่วมคิด (หน้ามา) เปิดเผยเรื่องราวต่าง ๆ แก่ผู้รับการทดลอง เรื่องราวที่เปิดเผยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. เปิดเผยในระดับต่ำ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมทั่วไปในชีวิตประจำวัน
2. เปิดเผยในระดับปานกลาง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียน
3. เปิดเผยในระดับสูง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาภายในครอบครัว

การกำหนดเรื่องว่าเรื่องใดเป็นการเปิดเผยในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง ได้มาจากผลการสำรวจความเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่า เรื่องใดเปิดเผยได้ง่าย ปานกลาง และยาก ลำดับขั้นและผลของการสำรวจปัจจุบัน

ขั้นแรกผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (open-ended) ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 300 คน ตอบโดยให้นักเรียนพิจารณา และจัดอันดับเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองที่จะเปิดเผยต่อบุคคลอื่น โดยให้จัดเป็น 3 อันดับ คือ เปิดเผยได้ง่าย ปานกลาง และยาก โดยให้ระบุว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร อันดับละ 1 เรื่อง

ผลจากการสำรวจโดยใช้คำถามแบบปลายเปิดพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนกระจายมาก ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มเรื่องราวให้เป็นประเภทเดียวกับ สรุปผลสำรวจความเห็นของนักเรียนไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจความเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ที่กล่าวว่า "เรื่องใดที่นักเรียนเห็นว่าเปิดเผยได้ง่าย"

เรื่อง	จำนวนคนแสดงความคิดเห็น	
	จำนวน (N = 300)	เปอร์เซ็นต์ %
เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันว่าทำอะไรบ้าง ในแต่ละวัน	165	4
เรื่องการเรียนรู้	73	24.3
เรื่องทางคดีเกี่ยวกับครอบครัว	15	5
ความรัก	10	3.3
ความดีและความสำเร็จของตนเอง	13	4.3
ความผิดของตนเอง	12	4.0
เพศ	5	1.7
ปัญหาครอบครัว	2	0.7
ปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ	5	1.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ผลการสำรวจความเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่ตอบคำถามว่า "เรื่องใหนักเรียนเห็นว่าเปิดเผยได้ปานกลาง"

เรื่อง	จำนวนคนแสดงความคิดเห็น	
	จำนวน (N = 300)	เปอร์เซ็นต์ %
เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันว่าทำอะไรบ้าง ในแต่ละวัน	35	11.7
ความรัก	53	17.7
เรื่องทางค่านิยมเกี่ยวกับครอบครัว	29	9.7
การเวียน	71	23.7
ปัญหาครอบครัว	31	10.3
ปัญหาส่วนตัว	20	6.7
ความนึกของตนเอง	40	13.3
เพศ	11	3.7
ความดีและความสำนึกใจของตนเอง	10	3.3

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ต่อคำถามว่า "เรื่องใดที่นักเรียนเห็นว่าเปิดเผยได้ยาก"

เรื่อง	จำนวนคนแสดงความคิดเห็น	
	จำนวน (N = 300)	เปอร์เซ็นต์ %
ปัญหาส่วนตัว	20	6.7
ความผิดของตนเอง	22	7.4
ปัญหาครอบครัว	133	44.3
เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันว่าทำอะไรบ้าง ในแต่ละวัน	6	2.7
เพศ	39	13
ความรัก	42	14
ความดี และความสำเริบของตนเอง	18	6
การเรียน	6	2
ความลับ	7	2.3
เรื่องงานดีของครอบครัว	4	1.3
ปัญหาของผู้อื่น	1	0.3

จากผลการสำรวจควมแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผู้วิจัยเห็นว่า ความเห็นของนักเรียนที่ว่าเรื่องใดเปิดเผยได้ง่าย ปานกลาง และยากนั้น มีรายการเรื่องในแต่ละระดับซ้ำกัน และมีการกระจายของความเห็น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกรายการเรื่องที่มีความถี่สูง และซ้ำกันมาสร้างแบบสอบถามแบบบังคับให้เลือก (forced Choice) เพื่อทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่สอง ผู้วิจัยนำรายการที่มีความถี่สูง 9 รายการ จากผลการวิจัยในขั้นแรก และเพิ่มรายการ "อื่น ๆ.. (โปรดระบุ)" เข้าไปอีก 1 รายการ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างออกไปเลือกตอบได้

รายการเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้มี 10 รายการ ดังนี้คือ

เรื่องทางคดีเกี่ยวกับครอบครัว

เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน ว่าทำอะไรบ้างในแต่ละวัน

เรื่องยุ่งยากหรือปัญหาในครอบครัว

ความรัก

ปัญหาส่วนตัวเกี่ยวกับ.....

เพศ

การเรียน

เรื่องเกี่ยวกับกระทำผิดของตนเอง.....

เรื่องเกี่ยวกับความถี่หรือความถี่ของตัวเอง.....

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ผู้วิจัยนำรายการทั้ง 10 รายการ มาสร้างแบบสอบถามแบบบังคับให้เลือก ให้

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 300 คน จักบังคับให้เลือกจากรายการทั้ง 10 รายการ โดยให้ใส่หมายเลข 1, 2 หรือ 3 ลงหน้ารายการเรื่องดังนี้ ใส่หมายเลข 1 หมายถึง เปิดเผยได้ง่าย หมายเลข 2 หมายถึง เปิดเผยได้ปานกลาง และหมายเลข 3 หมายถึง เปิดเผยได้ยาก

ผลการสำรวจแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการสำรวจการวัดอันดับเรื่องราวที่เปิดเผยได้ง่าย ปานกลาง และยาก แสดงจำนวนคนเลือกเป็น เปอร์เซ็นต์ (N = 300)

รายการเรื่อง	ระดับการเปิดเผย										
	เรื่องทางความคิดเกี่ยวกับครอบครัว	เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันทำอะไรบ้างในแต่ละวัน	เรื่องยุ่งยากหรือปัญหาในครอบครัว	ความรัก	ปัญหาส่วนตัวเกี่ยวกับ.....	เพศ	การเรียน	เรื่องเกี่ยวกับการกระทำผิดของตนเอง	ผู้เกี่ยวข้องกับ.....	เรื่องเกี่ยวกับความดีหรือความชั่วใจของตนเอง	อื่น ๆ (โปรดระบุ)
ง่าย	0	69.6	0.6	3.3	0	1.6	20.6	4.0	0	0	100
ปานกลาง	0	7.0	2.3	21.3	0	1.6	53.6	14.0	0	0	100
ยาก	0	0.6	57.6	7.3	0	17.0	1.6	15.6	0	0	100

ผู้วิจัยนำผลจากการสำรวจนี้ไปกำหนดนระดับการเปิดเผยตนเองดังนี้

1. เรื่องที่เปิดเผยได้ง่ายคือ เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันว่าทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ผู้เปิดเผยเรื่องนี้ถือว่าเปิดเผยในระดับต่ำ
2. เรื่องที่เปิดเผยได้ปานกลางคือ เรื่องการเรียน ผู้เปิดเผยเรื่องนี้ถือว่าเปิดเผยในระดับปานกลาง
3. เรื่องที่เปิดเผยได้ยากคือ เรื่องยุ่งยากหรือปัญหาในครอบครัว ผู้เปิดเผยเรื่องนี้ ถือว่าเปิดเผยในระดับสูง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และความชอบในการวิจัยนี้ถือเอาคะแนนจากแบบวัดความชอบ แบบมาตราประเมินค่าตามเทคนิคของลิเคอร์ท์ และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนับใจตนเองที่สร้างขึ้นเองเป็นเกณฑ์

ความจำกัดของการวิจัย

ความจำกัดในการวิจัยนี้ คือ ความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักเรียนที่ว่าการเปิดเผยตนเองในเรื่องใดถือว่าเปิดเผยต่ำ ปานกลาง และสูง ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยถือเอาความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อจะให้เห็นว่า ผู้รับฟังจะชอบผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่าง ๆ แยกต่างกันอย่างใด มีความแตกต่างกันหรือไม่ในกรณีของผู้รับฟังและผู้เปิดเผยตนเองเป็นเพศเดียวกันและต่างเพศกัน
2. เพื่อไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่มนิมิต